

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 815

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 24 septembrie 2026

SUMAR

Nr.

Pagina

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Decizia nr. 591 din 11 noiembrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020	2-7
--	-----

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

277. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, interimar, pentru aprobarea cantităților de motorină aferente perioadei 1 aprilie 2026-30 iunie 2026, determinate la plată și nedecontate de către Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, ce beneficiază de ajutor de stat acordat sub formă de rambursare	8
---	---

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 591

din 11 noiembrie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliora	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Patricia-Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Ioana Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020. Excepția a fost ridicată de Sindicatul Independent al Medicilor din Maramureș, în numele membrilor Lucia Oșan și alții, în Dosarul nr. 1.384/100/2020 al Tribunalului Maramureș — Secția I civilă și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.216D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, menționând Decizia nr. 281 din 29 mai 2025.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 19 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.384/100/2020, **Tribunalul Maramureș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea**

unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020. Excepția a fost ridicată de Sindicatul Independent al Medicilor din Maramureș, în numele membrilor Lucia Oșan și alții, într-o cauză având ca obiect soluținarea unor cereri privind drepturi bănești.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că dispozițiile de lege criticate, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 16, 41 și 44 raportat la art. 20 din Constituție și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și prevederilor art. 53 din Constituție. În acest sens, se arată că se creează o discriminare între medicii care sunt angajați ai unității medicale în care desfășoară orele de gardă și medicii care nu sunt angajați ai unității medicale în care desfășoară orele de gardă, întrucât, în timp ce primilor li se consacră caracterul de „element de salarizare”, și nu caracterul unui veritabil salariu de bază cu privire la drepturile salariale aferente orelor de gardă cu consecința plafonării lor la nivelul lunii ianuarie 2018, celor din a doua categorie (care nu au un contract individual de muncă pentru norma de bază) li se consacră, prin art. 3 din anexa nr. II capitolul II la Legea-cadru nr. 153/2017, în mod expres caracterul de salariu de bază, și nu de element salarial.

6. Astfel, în aplicarea art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și a art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017, în interpretarea instanței supreme, medicii care vor efectua ore de gardă în aceeași unitate medicală în baza acelorași contracte de muncă cu timp parțial, în aceleași condiții (lucrând probabil împreună), vor avea un tratament juridic salarial diferit în funcție de existența sau inexistența unui contract de muncă cu unitatea medicală pentru norma legală de muncă. Pentru cei care au contract pentru norma legală (având stabilit un salariu de bază pentru norma legală), dreptul salarial pentru orele de gardă peste norma legală va avea caracter de „element salarial” cu o valoare plafonată, iar pentru ceilalți care nu au un astfel de contract va avea caracter de „salariu de bază” plătit la nivelul anului 2022, conform funcției, gradului profesional și vechimii, deși ambii vor

îndeplini aceleași sarcini și vor avea aceleași funcție, grad și vechime.

7. Singura interpretare care asigură această egalitate de tratament juridic este cea potrivit căreia orele de gardă sunt salarizate cu salariul de bază la același nivel cu salariul de bază pentru norma legală, și nu interpretarea conform căreia drepturile salariale pentru orele de gardă sunt „elemente ale sistemului de salarizare” la care se referă art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.

8. Interpretarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept are la bază argumentul expus la paragraful 75 din Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, potrivit căruia „important pentru soluționarea prezentei sesizări este că acest contract se încheie pentru activitatea de gardă. Or, munca prestată cu titlu de activitate de gardă are mereu aceeași natură juridică și, prin urmare, aceeași modalitate de salarizare, respectiv cea prevăzută de norma cu caracter general care o reglementează”, respectiv art. 3 alin. (1) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, potrivit căruia personalul sanitar cu pregătire superioară care efectuează gărzi pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază se salarizează cu tariful orar aferent salariului de bază.

9. Acest argument nu este valid decât în interpretarea potrivit căreia orele de gardă trebuie remunerate conform salariului de bază pentru norma legală, începând cu luna ianuarie 2019, după expirarea excepției reglementate de art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017.

10. O interpretare contrară ar conduce la concluzia că până și orele de gardă care se efectuează pentru completarea normei legale de muncă ar trebui remunerate la valoarea din luna ianuarie 2018, și nu prin raportare la nivelul salariului de bază reglementat pentru norma legală.

11. Este de remarcat faptul că art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu distinge între diferitele situații în care se efectuează orele de gardă. Se identifică astfel 3 situații distincte, iar analiza incidenței interpretării date de Înalta Curte de Casație și Justiție în fiecare caz în parte dă naștere la discriminări între medici.

12. Astfel, principala distincție vizează situația medicilor care au încheiat sau nu un contract de muncă cu unitatea medicală pentru norma legală, discriminarea adusă de interpretarea instanței supreme fiind evidentă.

13. A doua distincție se referă la situația reglementată de art. 5 alin. (2) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 potrivit căreia gărzile efectuate de medici pentru completarea normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, stabilite prin regulamente specifice, reprezintă gărzi obligatorii.

14. În condițiile în care art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu distinge între situațiile în care se efectuează gărzi, interpretarea instanței supreme potrivit căreia toate drepturile salariale aferente liniei de gardă constituie elemente ale sistemului de salarizare, plafonate de art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, ar duce la stabilirea a două niveluri ale salariului de bază chiar și în interiorul salarizării pentru norma legală, acolo unde aceasta se completează cu gărzi obligatorii conform art. 5 alin. (2) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017?

15. Această concluzie este exprimată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, la paragraful 77.

16. Însă o astfel de interpretare este contrară art. 16 din Constituție, fiind profund discriminatorie în sensul în care pentru aceeași activitate să fie stabilite două niveluri salariale diferite în funcție de numărul de ore prestate de medic, spre deosebire de acei medici care nu se află în situația completării normei legale de muncă cu ore de gardă.

17. Dispozițiile art. 5 alin. (4) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, potrivit căreia contravaloarea gărzilor efectuate în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază face parte din suma salariilor de bază, confirmă faptul că dreptul salarial pentru orele de gardă este salariu de bază, parte din valoarea salariului total de bază raportat la care se calculează procentul maxim al celorlalte elemente de salarizare, conform art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, interpretarea contrară fiind neconstituțională.

18. Dispozițiile de lege criticate aduc atingere și prevederilor constituționale ale art. 20, 41 și 44 cu referire la art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție. Astfel, dreptul la un salariu de bază și la acordarea salariului de bază în conformitate cu munca depusă este garantat. Interpretarea dată de instanța supremă aduce atingere dreptului la un bun, salariu de bază, determinând reinterpretarea acestuia într-o noțiune inferioară, „element de salarizare”, care poate fi diminuat sau plafonat fără a putea fi supus controlului de constituționalitate.

19. Plata drepturilor salariale aferente orelor de gardă ca salariu de bază stabilit prin raportare la salariul de bază pentru norma legală de muncă prevăzute de art. 3 alin. (1) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 îi îndreptățește pe reclamânți să invoce protejarea, conform art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, a „bunurilor” acestora, înțelegând aici și creanța în virtutea căreia solicitantul poate pretinde că are cel puțin o speranță legitimă de a obține dreptul de a se bucura efectiv de un drept de proprietate.

20. Se susține, totodată, că restrângerea dreptului privind nivelul salariului de bază pentru orele de gardă corespunzător funcției prin interpretarea acestuia ca „element de salarizare” și includerea sa în sfera de aplicare a dispozițiilor art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 contravine atât prevederilor art. 53 din Constituție, cât și reglementărilor date prin art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, aducând atingere înseși existenței dreptului care, astfel, poate fi modificat sau chiar eliminat. Astfel, neacordarea unui drept stabilit imperativ de lege echivalează cu golirea sa de conținut, cu suprimarea în fapt a dreptului.

21. Se susține că, în conformitate cu prevederile constituționale invocate mai sus, interpretarea dispozițiilor legale trebuie să fie în sensul în care drepturile salariale cuvenite pentru prestarea activității în linia de gardă în vederea asigurării continuității activității medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru nu se încadrează în categoria drepturilor bănești la care face referire art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.

22. Argumentele avute în vedere în acest sens vizează, pe de o parte, succesiunea în timp a dispozițiilor legale referitoare la salarizarea personalului medical, din cuprinsul cărora rezultă că, atunci când a intenționat să excepteze drepturile salariale

aferente activității prestate în linia de gardă de la acordarea majorărilor prevăzute în contextul aplicării etapizate a Legii-cadru nr. 153/2017, legiuitorul a prevăzut în mod expres acest lucru la art. 38 alin. (3) lit. h) din legea-cadru, iar aceste dispoziții au avut o aplicare limitată în timp, și anume până în decembrie 2018. Extinderea acestei limitări trebuie făcută printr-o normă expresă și în mod justificat.

23. Contrar interpretării instanței supreme, opțiunea legiuitorului de a reglementa salarizarea activității realizate în linia de gardă prin încheierea unui contract de muncă cu timp parțial și faptul că între medici și aceeași unitate sanitară au fost încheiate două contracte de muncă distincte produc efecte în mod incontestabil și sub aspectul naturii juridice a drepturilor salariale convenite în baza acestora. Obiectul unui asemenea contract de muncă cu timp parțial este reprezentat de efectuarea gărzilor de către personalul sanitar în afara normei legale de muncă și a programului de lucru la funcția de bază, salariul fiind stabilit în raport cu tariful orar aferent salariului de bază, iar durata acestui contract nu poate fi decât aceeași cu cea a contractului de muncă încheiat cu normă întreagă. Or, câtă vreme salariații au, în esență, un singur salariu de bază, în temeiul căruia este stabilit și tariful orar aferent activității prestate în linia de gardă, aceștia ar trebui să beneficieze de un singur salariu brut lunar, fiind discutabilă așadar și din această perspectivă ipoteza existenței în plată a două remunerații distincte, aferente unor contracte de muncă distincte.

24. Orele de gardă suplimentare sunt efectuate de medici în baza unui contract de muncă cu timp parțial, distinct de contractul individual de muncă în baza căruia se desfășoară funcția de bază, obiectul contractului de muncă cu timp parțial constituindu-l efectuarea gărzilor în afara normei legale și a programului de lucru aferent funcției de bază.

25. În ceea ce privește salariul convenit muncii astfel prestate, la litera H) din contract se prevede că drepturile salariale aferente muncii prestate în baza contractului cu timp parțial se determină prin raportare la salariul de bază brut lunar, care va fi ajustat în funcție de modificările legislative ulterioare. Așadar, rezultă în mod evident că, pentru munca prestată în vederea asigurării continuității activității medicale, medicilor li se cuvine un salariu determinat prin raportare la salariul de bază brut lunar în plată aferent funcției de bază.

26. Salariul convenit muncii prestate în baza unui contract distinct (contract individual de muncă cu timp parțial) nu poate fi considerat ca făcând parte din categoria sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și altor elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar. Acest lucru este evident și logic, sporurile, indemnizațiile, compensațiile etc. fiind menționate în contractul încheiat pentru funcția de bază în capitolul aferent salariului acordat pentru această funcție și reprezentând, alături de salariul de bază, componente ale salariului convenit angajatului. Dimpotrivă, salariul convenit medicilor pentru activitatea de gardă suplimentară este unul distinct, independent de salariul aferent funcției de bază, datorat de angajator în baza unui alt raport juridic (cel rezultat din încheierea unui contract de muncă cu timp parțial) și reprezentând contraprestația unei alte activități, respectiv efectuarea gărzilor în afara normei legale și a programului de lucru aferent funcției de bază.

27. Această interpretare este în concordanță cu dispozițiile capitolului VIII din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii,

republicată, cu modificările și completările ulterioare, care la art. 106 prevede că salariatul încadrat cu contract de muncă cu timp parțial se bucură de drepturile salariale cu normă întreagă, în condițiile prevăzute de lege și de contractele colective de muncă aplicabile, iar drepturile salariale se acordă proporțional cu timpul efectiv lucrat, raportat la drepturile stabilite pentru programul normal de lucru. În același sens, la art. 104 se menționează expres că salariatul comparabil este salariatul cu normă întreagă din aceeași unitate, care are același tip de contract individual de muncă, prestează aceeași activitate sau una similară cu cea a salariatului angajat cu contract individual de muncă cu timp parțial, avându-se în vedere și alte considerente, cum ar fi vechimea în muncă și calificarea/apținuturile profesionale.

28. În această interpretare, drepturile salariale aferente muncii prestate ca „gardă suplimentară” începând din luna ianuarie 2019 se calculează prin raportare la salariul în plată, aferent funcției de bază (având în vedere că activitatea prestată ca gardă suplimentară este identică cu cea prestată în baza contractului individual de muncă pentru funcția de bază).

29. Totodată, în această interpretare, apreciată ca fiind constituțională, se evită discriminarea contrară art. 16 din Constituție, asigurându-se astfel un nivel de salarizare egal între medicii care au contract pentru norma legală cu spitalul și cei care nu au un astfel de contract și efectuează doar gărzi.

30. **Tribunalul Maramureș — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, arată că prin art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 legiuitorul a frânt corelația inițial prevăzută pentru drepturile salariale aferente orelor de gardă cu drepturile salariale aferente salariului de bază aflat în plată. Deși situația s-a dorit a fi una temporară și de excepție, aplicabilă până la finele anului 2018, prin art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 acest regim derogatoriu a fost perpetuat și ulterior. Cu alte cuvinte, fără să se facă vreo distincție, norma stabilește că valoarea sporurilor aflate în plată în luna decembrie 2018 se menține și pentru anul 2019, iar, ulterior, ca urmare a modificării normei citate, aceeași situație a fost perpetuată și pentru anul 2020. Or, cum orele de gardă se remunerează sub forma unui spor, iar acest drept a fost limitat prin art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017, prin raportare la drepturile convenite în luna ianuarie 2018, iar prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 drepturile salariale având natura sporurilor au fost în continuare menținute la nivelul lunii ianuarie 2018, rezultă, intermediar, că intrarea în vigoare a Regulamentului nr. 153/2018 nu a fost de natură să conducă la modificarea drepturilor salariale aferente orelor de gardă, acestea rămânând la nivelul stabilit anterior, pentru luna ianuarie 2018. Așadar, nu se poate pune problema acordării unui spor stabilit ulterior lunii ianuarie 2018, în condițiile în care pentru activitatea aferentă orelor de gardă legiuitorul a stabilit, prin norme speciale, că salarizarea se face prin raportare la cuantumul acordat în ianuarie 2018. Acest fapt a fost subliniat de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020 în paragrafele 69, 76, 77 și 80. Conchizând, în condițiile în care drepturile salariale aferente orelor de gardă au fost plafonate la nivelul lunii ianuarie 2018 și, în plus, aceste drepturi sunt determinate în mod exclusiv prin raportare la tariful orar aferent salariului de bază, pentru activitatea de gardă prestată în afara timpului normal de muncă nu se pot acorda

sporurile prevăzute de Regulamentul nr. 153/2018. Contrar celor susținute în motivarea excepției de neconstituționalitate, indiferent dacă medicul are sau nu încheiat un contract individual de muncă cu unitatea sanitară și pentru norma de bază, în toate cazurile salarizarea se stabilește conform art. 3 din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv sub forma unui spor raportat la tariful orar al salariului de bază, cu particularitatea că, în cazul celor care nu au încheiat un contract pentru funcția de bază, salariul de bază se stabilește prin raportare la funcția și gradul profesional în care aceștia sunt confirmați prin ordin al ministrului sănătății, corespunzător vechimii în muncă. În același sens sunt și considerentele Deciziei nr. 59 din 28 septembrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Totodată, din interpretarea sistematică a art. 3 din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 rezultă că salarizarea celor două categorii de personal se face în mod identic, ceea ce înseamnă că plafonarea prevăzută de art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și de art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică în ambele situații. Așa fiind, nu se poate reține existența unui tratament diferit.

31. Totodată, Tribunalul Maramureș — Secția I civilă reține că este atributul exclusiv al legiuitorului să stabilească modalitatea de salarizare a anumitor activități și să traseze distincții între acestea, fără ca stabilirea unor modalități diferite de salarizare să poată fi considerată o limitare a dreptului în sensul art. 53 din Constituție ori să constituie o atingere a dreptului la muncă sau a dreptului de proprietate. Cu alte cuvinte, faptul că legiuitorul a stabilit o modalitate de salarizare diferită a orelor de gardă, raportat la activitatea de bază, nu constituie o încălcare a dispozițiilor art. 41, 44 și 53 din Constituție și nici a prevederilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

32. În final, și cel mai important, instanța de judecată observă că, raportat la art. 3 alin. (1) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, salarizarea orelor de gardă se face după un algoritm special, respectiv prin raportare exclusivă la tariful orar al salariului de bază. Așadar, legiuitorul a exclus acordarea oricăror alte beneficii salariale pentru orele de gardă, precum sporul dedus judecății, drepturile salariale fiind determinate în mod exclusiv prin raportare la tariful orar stabilit pentru salariul de bază.

33. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

34. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

35. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

36. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1116 din 29 decembrie 2018, și ale art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 12 ianuarie 2021. Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018: *„Începând cu luna ianuarie 2020, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2019, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”*

— Art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017: *„Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale: [...]”*

h) începând cu luna martie 2018 până la 31 decembrie 2018, drepturile salariale aferente activității prestate în linia de gardă, sporul pentru activitatea prestată în ture, sporul acordat pentru munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările legale în vigoare nu se lucrează, sporul pentru munca prestată în timpul nopții vor fi determinate conform prevederilor legale aplicabile pentru luna ianuarie 2018;”

37. Prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a decis că „drepturile salariale aferente activității prestate de medici în linia de gardă, în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial sunt incluse în categoria elementelor sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, astfel încât, în temeiul art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, începând cu 1 ianuarie 2019, cuantumul acestora se menține cel mult la nivelul celui acordat pentru luna decembrie 2018, conform prevederilor legale aplicabile pentru luna ianuarie 2018, în temeiul art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

38. Autorul excepției consideră că dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și ale art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017, în interpretarea dată prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sunt contrare următoarelor prevederi constituționale: art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 41 referitor la muncă și la protecția socială a muncii, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată și art. 53

privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Totodată, în temeiul art. 20 alin. (1) din Constituție, prin raportare la prevederile constituționale corespondente, sunt invocate și exigențele art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

39. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu critici similare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 281 din 29 mai 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1021 din 4 noiembrie 2025, Curtea a reținut, în esență, că, în jurisprudența sa referitoare la contestarea constituționalității normelor în interpretarea dată acestora prin decizii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, a dezvoltat o analiză în două trepte, prima vizând respectarea competenței sale prevăzute de Constituție, iar cea de-a doua referindu-se la raportarea la dispozițiile Constituției a conținutului normativ astfel determinat al normei criticate (Decizia nr. 509 din 30 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1077 din 13 noiembrie 2020, paragraful 15).

40. În cauză, Curtea a analizat dacă Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, a realizat o veritabilă operă de interpretare a prevederilor criticate.

41. În acest sens, Curtea a reținut că prin dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 legiuitorul a făcut o distincție clară în ceea ce privește regimul juridic aplicabil în cazul salariilor de bază în raport cu cel aplicabil drepturilor salariale cuvenite pentru activitatea prestată în linia de gardă. Astfel, în măsura în care prin dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. a) și b) au fost reglementate majorări ale salariului de bază pentru personalul care ocupă funcțiile de medici, de asistenți medicali și ambulanțieri/șoferi autosanitară, începând cu data de 1 ianuarie 2018, dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. h) din aceeași lege au stabilit că drepturile salariale cuvenite pentru activitatea prestată în linia de gardă, alături de alte categorii de sporuri, vor fi determinate conform prevederilor legale aplicabile pentru luna ianuarie 2018.

42. Dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 nu precizează în mod expres drepturile salariale cuvenite pentru activitatea prestată în linia de gardă, însă înglobează toate elementele sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar sau solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, cu excepția salariului de bază ori a soldei de bază.

43. Ulterior, urmărind evoluția legislativă, Curtea a constatat că dispozițiile art. 3¹ din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, introduse prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2023 pentru stabilirea unor măsuri la nivelul structurii organizatorice aferente unităților sanitare, precum și stabilirea unor măsuri privind salarizarea personalului din sistemul sanitar public și pentru completarea unor acte normative în domeniul sănătății și în domeniul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 30 iunie 2023, dispoziții care au fost modificate și completate ulterior, au prevăzut acordarea unei „indemnizații” pentru activitatea prestată în linia de gardă în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial, confirmând opțiunea legiuitorului de a

trata distinct regimul drepturilor salariale aferente activității în linia de gardă față de cel aplicabil salariului de bază.

44. Curtea a observat că însăși reglementarea materiei drepturilor salariale cuvenite pentru activitatea prestată în linia de gardă este cuprinsă în capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, alături de alte drepturi salariale ce fac parte din salariul lunar acordate personalului din sănătate, din unitățile de asistență medico-socială și din unitățile de asistență socială/servicii sociale.

45. Prin urmare, Curtea Constituțională a apreciat că interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020 constituie o operațiune rațională de interpretare a dispozițiilor legale ce se conformează sensului dorit de legiuitor, fără să modifice conținutul acestora.

46. Cu privire la evaluarea constituționalității dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și ale art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017, în interpretarea dată prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, din perspectiva normei constituționale care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor, Curtea Constituțională a reținut că prin decizia mai sus menționată, paragraful 75, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a arătat că munca prestată cu titlu de activitate de gardă are mereu aceeași natură juridică și, prin urmare, aceeași modalitate de salarizare. În paragrafele 77 și 78 din aceeași decizie, instanța supremă a arătat și că, indiferent când este efectuată — pentru completarea normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază sau în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază —, activitatea de gardă rămâne aceeași, nu poate avea o natură juridică diferită după timpul în care este efectuată, iar regimul ei juridic trebuie să fie același, după cum și salarizarea trebuie să rămână identică. Inclusiv dispozițiile art. 3 alin. (5) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 fac referire la salariul de bază numai pentru stabilirea tarifului orar atunci când reglementează salarizarea medicilor care nu au contract individual de muncă cu unitatea sanitară ce organizează serviciul de gardă.

47. Prin urmare, Curtea Constituțională a apreciat că interpretarea pe care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a dat-o dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și celor ale art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu stabilește nicio distincție în ceea ce privește natura juridică și salarizarea cuvenită pentru activitatea prestată în linia de gardă între medicii care sunt angajați ai unității medicale unde se desfășoară orele de gardă și medicii care nu sunt angajați ai unității medicale unde se desfășoară orele de gardă, astfel că susținerile referitoare la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 sunt neîntemeiate.

48. Cât privește conformitatea dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și ale art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017, în interpretarea dată prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cu normele constituționale și convenționale

privind dreptul de proprietate și dreptul la muncă, instanța de contencios constituțional a reținut, în acord cu cele arătate mai sus, că dispozițiile de lege criticate justifică încadrarea în categoria „elementelor de salarizare” a drepturilor salariale aferente activității prestate în linia de gardă. În mod concret, având în vedere că aceste drepturi nu se încadrează în noțiunea de „salariu de bază” — nici măcar în cazul persoanelor care încheie un contract individual de muncă cu timp parțial pentru activitatea prestată în linia de gardă —, dar, cu toate acestea, fac parte din suma salariilor de bază [art. 5 alin. (4) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017], Curtea a apreciat că aceste drepturi salariale au o natură juridică distinctă, prin care legiuitorul a dorit să asigure o unitate de reglementare unor situații diferite: remunerarea activității de gardă desfășurate pentru completarea normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază și remunerarea activității în linia de gardă desfășurate peste durata normală a timpului de lucru în vederea asigurării continuității asistenței medicale. A rezultat, prin urmare, un drept cu o natură hibridă, supus unei reglementări diferite de cea referitoare la salariul de bază, dar care asigură remunerarea muncii prestate.

49. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că stabilirea sistemului de salarizare pentru sectorul bugetar este un drept și o obligație a legiuitorului (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006) și că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 706 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 23 octombrie 2007). De asemenea, Curtea Constituțională a reținut că legiuitorul are dreptul să elaboreze măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 597 din 21 noiembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 22 ianuarie 2024, paragraful 20).

55. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Independent al Medicilor din Maramureș, în numele membrilor Lucia Oșan și alții, în Dosarul nr. 1.384/100/2020 al Tribunalului Maramureș — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Maramureș — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 noiembrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

50. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează să fie plătite angajaților lor din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57, Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele *Felicia Mihăieș împotriva României* și *Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragraful 15.

51. Curtea Constituțională a observat și că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, Convenția nu conferă dreptul de a primi în continuare un salariu într-un anumit quantum (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei*, paragraful 94).

52. Având în vedere aceste repere jurisprudențiale, Curtea a apreciat că dispozițiile de lege criticate se circumscriu marjei de apreciere de care dispune legiuitorul în reglementarea sistemului de salarizare pentru sectorul bugetar, astfel că nu pot fi reținute criticile referitoare la încălcarea dispozițiilor constituționale și convenționale privind dreptul la muncă și dreptul de proprietate.

53. În final, constatând că nu s-a reținut încălcarea niciunui drept fundamental, Curtea a arătat că sunt lipsite de temei și criticile referitoare la încălcarea prevederilor constituționale care reglementează restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

54. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluția Deciziei nr. 281 din 29 mai 2025, antereferită, își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Patricia-Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea cantităților de motorină aferente perioadei 1 aprilie 2026-30 iunie 2026, determinate la plată și nedecontate de către Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, ce beneficiază de ajutor de stat acordat sub formă de rambursare

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 199.471 din 23.09.2026 al Direcției generale politici agricole, precum și prevederile art. 2 alin. (5), ale art. 9 alin. (3) și (5) și ale art. 10 alin. (13) din Hotărârea Guvernului nr. 1.174/2014 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru reducerea accizei la motorina utilizată în agricultură, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării RURALE, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului National Antigriindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, interimar, emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă cantitățile de motorină determinate la plată și nedecontate de către Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, aferente perioadei 1 aprilie 2026-30 iunie 2026, ce beneficiază de ajutor de stat acordat sub formă de rambursare.

Art. 2. — Cantitățile totale de motorină prevăzute la art. 1 sunt de 110.131.922,227 litri, valoarea totală a ajutorului de stat aferent este de 150.126.356,00 lei și sunt cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
interimar,
Tánczos Barna

București, 24 septembrie 2026.
Nr. 277.

ANEXĂ

Cantitățile de motorină aferente perioadei 1 aprilie 2026-30 iunie 2026, determinate la plată și nedecontate de către Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, ce beneficiază de ajutor de stat acordat sub formă de rambursare

Specificare	Cantitatea de motorină determinată pentru plata ajutorului de stat(*) (litri)	Valoarea ajutorului de stat rotunjit, fără subdiviziuni(**) (lei)
Total perioada 1 aprilie 2026-30 iunie 2026, din care:	110.131.922,227	150.126.356,00
1. Sectorul vegetal	93.521.424,020	127.611.419,00
2. Sectorul zootehnic	11.682.304,223	15.857.531,00
3. Sectorul îmbunătățiri funciare	4.928.193,984	6.657.406,00

(*) Conform prevederilor art. 2 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.174/2014, cu modificările și completările ulterioare.

(**) Conform prevederilor art. 9 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.174/2014, cu modificările și completările ulterioare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

